

ferne i Retterne i Hovedstaden; og foruden det Anførte, at det vilde medføre en jævlig Omkostning af Assessorerne i Viborg, som ingenlunde kunde være gavnlig for Retten, vilde det derhos fremkalde forskjellige Forviklinger ved Indsættelsen i Retterne i Hovedstaden. Forudsat, at dette Forslag gaaer igjennem, og at Regjeringen beforder — thi det afhænger jo af Regjeringen, om den vil tage Hensyn til Supplicanternes Ansøgninger, — En, der har Sæde i Viborg til en af Retterne i Hovedstaden, da vil han i Reglen have ældre Anciennitet som Assessor end flere af dem, der sidde i Retterne her; og han vil altsaa, ved at blive ansat her, bryde Rækken af Assessorerne, som allerede have Sæde i Retterne her; forudsætter man derimod, at han ikke kan bryde Rækken, men maa tage Plads nederst i den, da opstaaer den Synderlighed, at den, der har det nederste Sæde, vil faae højere Gage end flere af dem, der have Plads over ham, hvilket let kunde vække Misstemning i Retten. Jeg skal derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa en vis Uklarhed i Redactionen, hvad denne Passus i Forslaget angaaer. Det hedder i Forslaget: — For hver fem Aars Tjeneste som Assessor enten i den ene eller den anden af disse Retter gives et Tillæg af 200 Rd. — Dette kunde nu forstaaes saaledes, at man absolut skulde have gjort Tjeneste som Assessor i en af Retterne i fem Aar for at faae dette Tillæg af 200 Rd., hvoraf altsaa Følgen vilde blive, at for Ex. den, der havde tjent 8 Aar i Viborg, — altsaa 3 Aar af de næste fem Aar — og nu kom ind i en af Retterne her, ingen Nytte vilde have af de 3 Aar. Jeg erkjender, at denne Mangel i Redactionen meget let kan afhjælpes derved, at der først sættes Comma efter Ordet „Assessor“ og dernæst Comma efter Ordet „Retter“, men saaledes som det nu er sat, kan det give Anledning til Misforstaaelse.

Lehmann. Jeg kan ikke tilbageholde ogsaa at udtale som min Overbeviisning, at det ingenlunde har været til Skade for Viborg Landsoverret, at den er kommen i Besiddelse af endeel yngre Kræfter, ligesom jeg i det Hele taget ingenlunde antager, at af to

givne Personer den Ældste altid har størst Formodning for at være den dygtigste. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til Sagen selv kun tillade mig den ene Bemærkning, som jeg allerede ved flere Leiligheder har gjort, at det forekommer mig, at, naar Rigsdagen bevilger, hvad Regjeringen fordrer til sine Embedsmænd, gjør den det Overste, hvortil den er kaldet, og at den egentlig gaaer udenfor sin naturlige Stilling, naar den paa en Maade paanøder Regjeringen en højere Gage, end den fordrer til sine Embedsmænd. Jeg kan altsaa ikke stemme for dette Ændringsforslag.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Taug til Lovforslagets § 1.

afstedfor hvad der i Udkastet findes under A, B og C foreslaaes:

Justitiarius i hver af disse Retter lønnes med 3,000 Rd. R. M. aarlig, og Justitiarius i Hof- og Stadsretten oppebærer desuden 400 Rd. aarlig til en Medhjælper. Assessorerne i hver af disse Retter lønnes med 1,600 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste som Assessor enten i den ene eller den anden af disse Retter gives et Tillæg af 200 Rd., dog at Gagen ikke kan overstige 2,400 Rd.

afstedes med 25 Stemmer mod 8.

2) Lovforslagets § 1 (see Anhang Sp. 759—760).

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Derefter sættes Lovforslagets § 2 med det dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Taug: Nærværende Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, gaaer ind paa, at de surnummeraire Assessorer ved Overretterne skulde gaae i Righed med de virkelig ansatte Assessorer, at nemlig den Tid, de have tjent som surnummeraire Assessorer, skulde tages med ved Beregningen af Alderstillaaget. Hvis mit Ændringsforslag ikke gaaer igjennem, da